

Le sorbier d'Elad

Elad, nous ne voulons pas t'oublier c'est pour cela qu'avec tes cousines, cousins, amis et grands parents nous avons plante un sorbier.

Il gardera le souvenir de ton histoire, de ta joie de vivre et de notre colère de ta mort prématurée.

Le sorbier c'est l'olivier des montagnes du jura.

Il te ressemble un peu je crois.

Ses racines sont bien ancrées dans les rochers.

Il n'est pas massif comme un vieil olivier mais fin et élance.

Lorsque le vent souffle en rafale, il penche mais ne se casse.

Mais c'est surtout de sa générosité dont il faut parler.

Au milieu du vert immuable des sapins, il apporte le plaisir des couleurs à chaque saison.

La blancheur de ses fleurs au printemps et en automne son feuillage flamboyant.

Durant l'hiver, lorsque tout est blanc, ses baies rouges sont toujours la pour illuminer les bois.

Bouvreuils et mésanges savent que grâce a lui, ils trouveront un repas.

Elad, cet arbre va nous permettre de poursuivre la route ensemble sur plusieurs générations, j'en suis certain.

אלעד

אין אנו רוצים לשכוח אותך
זו הסיבה שנטענו את העץ הנקרא בן-חוזרר.
עשינו זאת כולנו : סבתא וסבא עם הדודים, בני הדודים והחברים.
העץ ישמר את זיכרון סיפור חייך,
יזכיר לנו את שמחת החיים שהיית בך וידגיש את כעסנו הרב על מותך בטרם
עת.

עץ זה, בן חוזרר, משול לעץ הזית של הרי השוֹכָה בשוויץ.
ונדמה לי שהוא גם קצת דומה לך.

שורשיו מעוגנים היטב בסלע
הוא אינו רחב ועבה כמו עץ זית זקן, אך עדין הוא ותמיר.

משבי רוח חזקים גורמים לו לנטות – אך הוא אינו נשבר.
חשוב גם לציין את נדיבות העץ.

בעוד עצי האשוח ירוקי העד אינם משתנים –
מביא בן החוזר את מגוון צבעיו – בהתאם לעונות השנה
לובן פריחתו באביב
וצבעי האש של עליו בסתיו.
בחורף – כשהכל סביב לבן ומושלג - נשארים פרותיו על העץ ומאירים את
היער.
האדמון והירגזי יודעים לעוף בין ענפיו ומוצאים בו את "סעודתם".
אלעד – העץ הזה יתן לנו אפשרות להמשיך ביחד את הדרך לדורות הבאים.
אני בטוח בכך.

כתב : דומיניק מְסָרְלִי אחיה הצעיר של דניאל, אמו של אלעד

